

Za Vallussi-ja tedaj bodo glasovale tudi slovenske občine, kolikor jih spada v dotični volilni okraj; vidi pa se, da bo v tem laškem okraju volilni boj za Vallussija in nekega zemljemerca Vicentinija, katerega poslednjega je postavilo društvo „Unione“.

Za Coroninija bodo itak tudi Slovenci glasovali, ker je tudi njim neki posebe obečal, da se bo potegoval za enakopravnost, kakor jo on ume.

Slovenske občine volijo samo enega poslanca v državni zbor, in se bo letos vršila ta volitev menda brez vsakega boja, ker ni slišati, da bi se kdo oglašal proti dr. Tonklju, kateremu so se tedaj umaknili pravi in domišljeni tekmeči. Toliko bolj čudno je, da ne dá volilcem prilike, da bi na kakem občnem shodu izrazili svoje posebne želje.

Iz Ljubljane. (Volitve v državni zbor) razpravljamo splošno na drugem mestu današnjega lista. Tukaj dostavljamo le, da so svoje volilne oklice proglasili: Profesor Šuklje za dolenska mesta proti dosedanjemu poslancu grofu Margheriju, Viljem Pfeifer v svojem dosedanjem volilnem okraju, njemu nasproti pa se je oglasil dr. Poznik, vendar tako, da celó v lastnem oklicu pogojno priporoča dosedanjega poslanca Pfeiferja, sam nekako boječ se bremena poslanstvu. Največ vriša napravile ste kandidaturi prof. Šukleja in dr. Poznika za to, ker si je pokroviteljstvo njuno naložil morebiti nehoté „Lj. List“ in je s tem vlado v nekako nasprotje spravil samo s seboj. — Nočemo pa tega predmeta nadrobno razpravljati, ker smo prepričani, da bo takoj vse, in kakor upamo, tudi za zmiraj poravnano.

O ljubljanski kandidaturi razgovarjali so se „zaupno“ zaupniki vseh volilnih krogov. Ker je pa „zaupni“ razgovor ves popačen pot našel v vse nasprotne nam časnike, zato bo ta stvar, kakor čujemo, v prihodnje drugače tekla. Čujemo pa tudi, da bodo narodni Ljubljanci s kandidatom in z izvoljencem svojim lahko vsi zadovoljni.

— (Konsorcij za dolensko železnico) vpelje danes korake, da se trasiranje dolenske in kočevske železnice takoj prične. Da se tako zgodi, je uže sedaj zagotovljeno.

— (O dolenski železnici) piše „Ljublj. List“ v št. 106. na prvi strani do besede sledeče: „In ko bi profesor Šuklje ne bil stopil k merodajnim gospodom v tej zadevi — no — vprašanje o dolenski železnici in trasiranje in konsorcij bi tudi še sedaj spalo.“ — Čitatelji slovenskih listov se bodo gotovo spominjali, da je deželni zbor kranjski dne 10. oktobra 1884. l. po predlogu deželnega odbora in gospodarskega odseka (poročevalec Murnik) sklenil za trasiranje te železnice podpora 5000 gld. Izvrševalni odbor je z ozirom na ta sklep z državnimi poslanci dogovoril potrebna pota, to železnico dognati. — Na poročila državnih poslancev ustanovil se je konsorcij, kateri je meseca januarija vložil prošnjo za dovoljenje trasiranja. Potem so državni poslanci dolenske strani pa izrekoma tudi grof Hohenwart, Obreza in dr. Poklukar večkrat posamezno železnico priporočali ministrom, ter so sklenili z odločnim dogovorom enako kakor svoje narodne težnje, dolensko železnico v skupni deputaciji, kateri naj bi se pridružilo tudi predsedništvo konsorcija, priporočiti dotičnim ministrom; kaj je deputacija s prvega namenjena za cvetni teden, dosegla je znano. — Sedaj je trasiranje dovoljeno, in da se bo nemudoma vršilo, je tudi skrbel konsorcij skupno z državnimi poslanci.

Deželni odbor, konsorcij in državni poslanci prof. Šukleja niso nikdar ničesar prašali, se niso ozirali na-

in ničesar niso storili zaradi njega. Za železnico in za njegovo kandidaturu pa bi bilo morebiti celó boljše, če bi on k ministrom hodil ali vsaj tako neprimerno na veliki zvon obešal ne bil, kaj in kako jo je priporočal.

Komur je vse to znano, se more res čuditi, da se najde človek, ki tako razžaljivo in zaničljivo piše o možéh, ki iz nesebičnih namenov delajo za železnico in ne za svojo kandidaturu in ne za svoj dobiček.

Konečno pa lahko zagotovimo, da se s takim lepoticenjem odženó še zadnji, ki bi sicer morebiti ne bili nasprotovali tej kandidaturi.

— (Gospod deželni predsednik baron Winkler) podal se je danes na Reko po svojega sina, ki je srečno preстал nevarno bolezen.

— (Gospod knezoškof dr. Missia) došel je v ponedeljek z Rima nazaj v Ljubljano.

— (Predavanje o živinoreji) imel bode tajnik c. k. kmetijske družbe v soboto 16. t. m. v Slavini ob priliki delitve premij umnim živinorejcem in sadjerejcem iz ustanove ranjega Janeza Kalistra.

— (Za „Narodno šolo“ bo večerna zabava) dne 24. maja zvečer „pri Krištofu“ v Lescah. Program je zanimiv v muzikaličnem delu; konec veselice je tombola.

— (Potovanje Slovencev na Velehrad in v Prago) odločeno je za 10. avgusta in slednje dni. Za danes omenimo samo toliko, da obeta potovanje biti zeló zanimivo in da stane potovanje iz Ljubljane in nazaj v družem razredu samo 32 gold., v tretjem pa 21 gold. 50 kr. Prihodnjč priobčimo vse vabilo.

— (Kebrovo leto.) Ker se je na Gorenjskem prikazalo sila kebrov, razpisalo je sadjerejsko društvo na Jesenicah 10 daril od 2 cekinov do 1 gold. za one šolarje, ki bodo nabrali največ kebrov.

— (Vreme.) Trijaci so po pravici strah kmetovalcev; včeraj dopoludne šel je sneg v Ljubljani kakor o Božiči, hribi okolice so bili pobeljeni. Popoludne pa se je vendar zopet solnce prikazalo in zvečer je bilo gorkote 5° R. — O škodi do sedaj še nismo čuli.

— (Gospica Metka Scholmayr), hči dr. Costovega svaka, umrla je v Slatini na Rumunskem v njenem 20. letu. — Milujemo!

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — V ponedeljek vrnila se je cesarica s princesinjo Valerijo nazaj na Dunaj; na kolodvoru v Penzingu pričakal jo je cesar. Volilno gibanje v vseh okrajih je burno; več o tem pripoveduje naš današnji dopis.

Nemška. — Državni zbor sprejel je včeraj povikšanje carine od rži in pšenice na 3 marke. Za nas pomeljiva pri tem je izjava Bismarkova, da bo ta carina veljala sedaj za vse dežele, tedaj tudi za Avstrijsko-Ogersko, in vsled tega, da je Španjsko pregovoril odstopiti od prednosti priznane ji v pogodbi, da njeno žito plačuje samo po 1 marko carine. Avstrijsko-Ogerska pa po odpovedi Španjske stopi v vrsto onih dežel, katere bodo morale plačevati vs o carino.

Angleška. — Mir z Rusko je sicer zagotovljen in vlada je poklicala domu svojega zastopnika v Afganistanu, in tudi lord Dufferin, kraljičin namestnik v Indiji, hoče odstopiti, ker se vlada ni odločila za to, kar sta ta dva pripravljala zoper Ruse. — Zbornica poslancev privolila je vojni kredit 11 milijonov z večino 30 glasov kot zaupnico vladi Gladstonovi.